

приятие. Азъ бѣхъ приготвилъ сичко и оставаше само овѣнчаването съ контракта, който имаше да се склучи между Хюсни-паша и фалшивата Джерсейска дружина.

Веднажъ — бѣше на 16/28 ноемврий миналата (1870) година. — когато бѣхъ вече сигуренъ и за това, почудихъ се самъ-самичкѣ на сполуката си и разгваленъ отъ мисълта за наградитѣ, които ме чакаха, бѣхъ се забравилъ до толкозъ, щото като се разговаряхме и псувахме, заедно съ Костаки-ефенди, Хюсни-паша, извикахъ азъ съ тайно, пророческо заканване:

— „En trois jours Husni-pacha est coulé!“ (Вжтрѣ въ три дни Хюсни-паша ще бѣде упропастенъ.)

Свѣткавица свѣтна въ сивитѣ, лукави очи на Костаки-ефенди и той се охапа за устнитѣ. Азъ на часѣтъ се покаяхъ за тая си дума, и на неговитѣ потѣпки распитвания за работата, която би имала да упропасти Хюсни-паша, отговаряхъ съ забикалки и се измичахъ. Но пакъ се довѣрявахъ на неприятелството му срѣщу Хюсни-паша, което той сѣки день исказваше.

Но не минаха ни два часа подиръ това, и цѣла чета запити навалиха въ стаята ми, претърсиха ме цѣлъ и сичкитѣ ми работи, затвориха ме окончателно въ стаичката ми и туриха стража и вѣтрѣ и вѣнѣ предъ вратата.

Кѣто тигъръ бѣснувахъ самичкѣ прѣзъ нѣколко дена, като чупяхъ сичко, което ми додѣше подъ рѣка, и хапяхъ съ уста желѣзнитѣ прѣти на прозорцитѣ. Но това нищо непомагаше, — моята работа бѣше пропаднала! Змията оназъ, лукавата, гнусната, издаде ме. Защо? Не отъ любовъ къмъ Хюсни-паша, който въ живота си само зло му е правилъ, и който и туи му издайство съ нищо не награди, — но отъ пуста пакостъ, отъ пуста злоба и най-мръсна завистъ, дѣто не му повѣрихъ всичко.